

# 14 лютого - День Святого Валентина



Про Валентина, що дав святу своє ім'я, відомо небагато. Кажуть, що він жив у III столітті н.е., в римському місті Терні. За одними даними, він був простим християнським священиком, інші легенди зводять його в ранг єпископа. За сукупністю даних можна з достатньою впевненістю припустити, що Валентин був відносно молодий, гарний собою, добрий і чуйний. Є відомості про те, що, поряд з основною

професією, Валентин займався природничими науками та медициною.

Час життя і діяльності Валентина збігся з часом правління римського імператора Клавдія II, який дуже шанував військову доблесть прославлених римських легіонів і не дуже жалував християн. Для збереження військового духу імператор видав указ, що забороняє легіонерам одружуватися, бо вступивши у шлюб занадто багато часу вони проводять в сім'ї і зайняті думками не про благо імперії і військову доблесть.

Не боючись імператорського гніву, молодий християнський священик Валентин продовжував таємно вінчати закоханих легіонерів. Згідно з деякими даними, його заступництво закоханим простиралося ще далі - він мирив посварених, писав любовні листи за недорікуватих і тупуватих вояків, дарував молодим парам квіти.

Зберегти все це потай не було ніякої можливості, а оскільки Римська імперія славилася своєю повагою до законів, день у день хмари збиралися над головою священика. Наприкінці 269 року н.е. грянув грім - Валентин був узятий під варту, а незабаром був підписаний указ про його страту.

Легенда огортає романтичним флером і самі останні дні життя Валентина. Згідно одним уявленням, в нього закохалася сліпа дочка тюремника. Валентин, як священик, що дав обітницю безшлюбності, не міг відповісти на її почуття, але в ніч перед стратою (13 лютого) прислав їй зворушливий лист. За іншою версією, Валентин сам закохався в прекрасну дівчину, та ще, користуючись своїми медичними знаннями, в очікуванні страти вилікував її від сліпоти.

Як все було насправді, ми не знаємо і вже ніколи не дізнаємося, але безсумнівно одне - молодий християнський священик дійсно загинув в ім'я Любові. І цієї Любові було йому відпущено багато на одне його коротке життя - любов до Бога, любов до прекрасної дівчини, любов до людей взагалі, яким він допомагав і як священик, і як лікар, і як просто прекрасна людина з величезною душею, яка творить добро.